

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 140. 277 van 7 februari 2005
in de zaak A. 159.655/X-12.194.**

In zake : 1. Dymphna BROSENS,
 2. Marc WENS,
 3. Jef STOFFELS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 27

tegen :

de stad HOOGSTRATEN

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dymphna BROSENS, Marc WENS en Jef STOFFELS op 1 februari 2005 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 17 januari 2005 van de stad Hoogstraten waarbij aan de v.z.w. Minderhoutse Voetbalvereniging de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van toegangsweg, parkeerterreinen en tijdelijke verhardingen, het bouwen van clublokaal met uitrustingen, staantribunes, een kassa, een nutsgebouw en fietsenstalling en het plaatsen van verlichtingspalen, omheiningen en ballenvangnetten te Hoogstraten, Heistraat 2 A;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 februari 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 februari 2005;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten Y. LOIX en N. ANSOMS die verschijnen voor de verzoekende partijen, van burgemeester A. VAN APEREN, secretaris E. PALMANS, bestuurssecretarissen T. OTTEN en A. VERLINDEN die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig verstoort, de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat daarom de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk moet blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door verzoeker op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond; dat dit laatste impliceert dat de verzoekende partij vooraf zelf al het mogelijke heeft gedaan om op wettige wijze de realisatie van het ingeroepen nadeel te beletten; dat een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat het bestreden project werd mogelijk gemaakt door een bijzonder plan van aanleg dat op 26 april 2004 door de bevoegde minister werd goedgekeurd; dat dit besluit door twee van de verzoekende partijen met een annulatieberoep bij de Raad van State (zaak G/A 153.665/X-11.983) werd aangevochten, zonder dat tegelijk de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan werd gevorderd; dat op 16 augustus 2004 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de nivellerings- en drainagewerken op het terrein; dat ook deze beslissing door -onder meer- dezelfde verzoekers werd aangevochten met een beroep tot nietigverklaring (G/A 156.797/X-12.104), zonder dat opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze vergunning werd gevorderd; dat de verzoekende partijen het nadeel dat zij thans aanwezig achten reeds toen hadden kunnen trachten te voorkomen door de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van beide, of minstens van één van beide, akten; dat de schorsingsprocedure - en zeker de uitzonderlijke procedure van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid - niet bedoeld is om nadelen te verijdelen die de betrokkenen zelf gemakkelijk zouden kunnen ongedaan hebben gemaakt; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven februari 2005, door :

de H.	E. BREWAEYS	staatsraad,
mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.